

Діло

виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зод.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар.
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 лол., Німеччині 7-50 зод.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лол., Бол-
гарії 7-50 зод., Австрії 7-50 зод.,
Зміна адреси 1 зод.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Українське гаракірі.

З нагоди чергового самогубства, як акту проти московської демонстрації.

Львів, 4. серпня 1933.

Після Хвильового і Скрипника — застрі-
лявся вчора урядовець совітського консуляту у
Львові. Микола Отрочський. Виразне національ-
не обличчя того останнього діяча, глибоке схви-
лювання, яке — як кажуть — виявив в остан-
ніх днях з приводу поворотної хвилі протиукра-
їнського терору за Збручем та задуманої подорож-
і до СРСР, поруч із давнішою глибокою вірою,
якою він, колишній Усусус та пізніший кому-
ніст, гадав погодити й об'єднати українську на-
ціональну й комуністичну інтернаціональну і-
дею — всі ці позначки вказують аж надто вираз-
но, що вчорашнє нове самогубство було черго-
вим актом розпукі і черговим актом демонстра-
ції. Хвильовий застрілявся у Харкові, Скрип-
ник у Москві, Отрочський у Львові. Хвиля роз-
пукі досягає скрізь, де живуть одиниці, які при-
чепили до комуністичного табору, не зірвали
протез з „буржуазними“ поняттями про свою на-
ціональну привабливість та про обов'язуючу
силу людської честі. Микола Отрочський при-
лучився до тих двох своїх однодумців, які не ма-
ли сили довше витримувати серед існуючих відно-
син у комуністичних рядах та не мали теж сили
ти змоги з отими рядами зірвати: тому всі вони
рішили були висунути взагалі з рядів живучих
та тріснути за собою дверима, які потрясли і
обмосковленою русотяпською комуністичною ха-
тою.

Всі вони, справжні мученики ідеї, виклику-
ють до своїх осіб і глибоке опанування і пошану, де
монструючи добровільною власною смертю проти
московсько-більшовицького насильства — вони
оголошували бодай як мерці, цілком, неподільно,
свій поворот до рідної нації. Знаємо силу тої їх-
ньої демонстрації. Ажте від стріли Хвильового
і Скрипника розвіялись рештки галицького ра-
дянськості, покутуючого у рідних гуртках,
що так чи інакше вислугувались більшовищеві.
Почали відсакувати від більшовицького табору
всі чесні одиниці, появились — цим разом
уже не більшовицькі, а патріотичні — заяв-
ки, посипались протибільшовицькі ревелю-
ції, самочинно припинили своє життєвнє рад-
янофільські часописи, — а серед московських
херманців рядами КП(б)У і КНСУ повстала па-
ніка, яка проявилась і далі проявляється у ша-
левому терорі проти всіх українських інтеліген-
тів, яких не хоронить уже й фірма партійної ко-
муністичної привабливості.

З цього огляду, як голосний сигнал краху
всіх українських сподівань на львівську спів-
працю з існуючим у Сов. Союзі новим еусиль-
ним ладом і режимом, самогубство Хвильового і
Скрипника було явищем етично арозумілим і
політично корисним. Смерть цих людей архови-
ла краще до розуму і осяготи всіх найбільш
здуманих і найбільш упертих українських
комуністів та т. зв. радянфілів, ніж найбільш
щоречові статистичні цифри та найбільші
страхоті совітської диктатури. Хвильовому і
Скрипникові маємо завдячити очищення ат-
мосфери, маємо завдячити ліквідацію боляки,
який при всьому горю народу — ще дужче за-
трапував тутешню атмосферу та перешкодив у
боротбі національного табору й розбудові на-
ціональних цінностей. Смерть Отрочського без-
умовно приспівить процес ліквідації радян-
фільського самообману.

А проте для останньої смерті насунув вже й
рефлексії іншого роду.

Психіка самогубців є старим предметом на-
укових дослідів, а психологія самогубства зай-
має теж поважне місце у світовій літературі.
Правдою є, що до самогубства потрібна велика
відвага. А проте правдою є теж, що людина стає
тільки тоді зрілою, перервати нитку власного
життя, коли її верни відмовляють послуху, коли
її воля скараліжована і коли не стає їй відваги
до дальшої життєвої боротьби, і тому кожне са-

могубство є втечею. Таким робом самогубство є
не лише гріхом з погляду християнської науки,
але й політичним злом. Що більше: це тільки
злом, але навіть алочином і нісенітницею. По-
хова самогубства витворює атмосферу немож-
ливу для ніякого діла і боротьби. Самогубство,
яке з національних радів викреслює активних
діячів і борців, є пайкрайним дарунком для во-
рогів і противників! Улів собі, що мавія само-
губств обхоплює не лише розсіяних, нервами до-
краю розхитаних українських комуністів, але й
ради не-комуністичного патріотичного громадян-
ства, і починають множитися самогубства, як
акти протесту проти політичної дійсності, як
акти демонстрації проти захистного режиму!
Немає двох думок, що після першого, дуже корот-
кого і проминаючого непрямим враження. —
усі ті, яким залежить на фізичному ослабленні
нац-грома. українських сил і на їх психічній де-
мобілізації — були би з такої „демонстрації“ над-
звичайно задоволені. Це класичний приклад, як
розгалі кожний, навіть найбільш трагічна де-
монстрація має вартість лише на коротку мету,
а надто часто повторювана — тратить усяку
вартість. Самогубство є демонстрацією найбільш
безплідною.

Нинішні самогубства в комуністичному та-
борі є безумовно вищезгадані тої московської, схід-
ної психіки, якою насичена ціла атмосфера пар-
тійних комуністичних установ і всього вододар-
ства Совітів: з одного боку сліпий, безглуздий
цестралістично-диктаторський режим з терором
як єдиним засобом правління, з другого боку
повна інерція волі і діла, рабська мовчанка і
толстоївське „неспротивленію злу“. Ген далеко
на Сході живе бодрий нарід, який знає традицію
самогубства, як прояву благородних почувань

Центральний Кооперативний Банк

У ЛЬВОВІ

(у власному домі при вул. Третього Мая ч. 15)

приймає вкладки ощадності.

Конто ПКО. ч. 143.467.

Львові, привязання чи жалю. Однак в модерній
Японії гаракірі є також випадком дуже рідким
і трапляється тоді, коли делат хоче продемонстру-
вати — свою позну безвартісність на цьому
світі. Генерал Ногі заповідав собі гаракірі аз
близько 70-літній старець тоді, коли помер лог
улюблений цар і коли він не бачив уже ніякої
можливості прислужитися батьківщині. Правда,
трапились і гаракірі старшин японської воєної
маринарки як протест проти некорисної — за
їх думку — ватинггопської морської коменції.
Але вже важко вдумати більшого безглуздя, як
самогубство 3-ох московських емігрантських
старшин у Парижі, які своєю смертю хотіли за-
документувати, що вбивник президента Франції
Дюмера, Горгулов, не репрезентує поглядів ро-
сійської еміграції. Чи вони справді своєю смер-
тю помогли тім емігрантам?

Не допоможуть самогубства й українській на-
ції. Не хочемо заводати у себе московсько-
азіатських методів боротьби й демонстрації. і
тому радимо дуже обережно підходити до остан-
ніх самогубств, як політичних актів, та при їх
опинії, правильно розглядаючи їхне тло та тра-
гічну роль жертв, не впадатись у гіпсифікацію
українського гаракірі! Не сумнівайтесь, що кож-
ний стріл у себе чесного українця викликає по-
за українським народом зітхання: vivat sovetsi!
Нам краще клякати repeat ідеї самогубства,
як утечі з поля боротьби і як доказові власного
госного безсилля.

Страхоття на Радянській Україні.

Страшні документи. — Чужинці про положення селян на Україні. — Перед 10 роками і тепер.
— До чого прямує політика комуністичної партії. — Пора нам збудитися з летаргу!

В наших руках жмуток листів, що в остан-
ніх тижнях надійшли до кількох наших людей
з того боку Збруча. В листах тих подані такі
факти, що мусять проняти жахом кожну люди-
ну. Ось кілька уривків з тих листів:

„Часто трапляється у нас людодство з го-
лоду. Часто вбивають жебраків, що впрошу-
ються переночувати, самотніх, безпритульних
дітей. Вбитих поїдають... „У нас часто нахо-
дять на вулицях та будинках трупи амерланх з
голоду. Вмирають з голоду цілі села — до
останньої людини. Якщо нам не допоможуть,
усіх нас чекає смерть з голоду... „Про життя
наше краще всього промовляють слова біблій:
„Хто вмирає від меча, заславивший того, хто
вмирає з голоду... „Поки всіх псів та кицьок,
ловимо мишей, хліба не бачили від кількох мі-
сяців. Мати й обидва сини лежать з опухлими
від голоду ногами. Пишеш, що колись побачи-
лось... Ні, ми більше не побачимось, ми не ви-
живемо ізза цього жахливого голоду... „Ко-
либ ти, любя сестро, бачила це... Вмирають так:
іде, йде, впаде і амер; хочати нема кому. Лежать,
доки не зогинуть і лише кости остануться —
як колись то було з кіньми, — так тепер з лю-
ди повелось. Котів і псів позидали, а коней не-
ма давно, півнів на селі не почуєш... „Голодні
ма давно, півнів на селі не почуєш... „Голодні
ходять по хатах і просять: дайте хоч пів бури-
ка! І так сирих його й їдять. Багато людей вже
з голоду повимирало. Ще оповідаю тебе, лю-
бий брате, що в нас така біда, що люди людей

їдять, бо муку вже зіли, гречану долову теж...
Імо псів, котів, мишей, люди їдять людей. Отак
гнітять нас отими пилілетками... „Дехто по-
три місяці не бачив хліба. Люди з голоду пух-
нуть. Сотнями вмирають... Батьки поїдають
своїх малих дітей. Дорослі діти вбивають і по-
їдають старих батьків...

У травневому зошиті ангайського місячни-
ка „Fortnightly Review“ пише чужинець, ан-
глієць Малькольм Мергідж: „Підчас недавніх
відвідин України я бачив трохи той бій, що ро-
го веде совітський уряд проти селян. Поле бою
спустошене, як на справжній війні, й нищення
ведеться далі. По одному боці мільйони селян, з
гілами опухами з голоду, по другому боці
жовіри, члени ГПУ, що виконують накази
диктатури пролетаріату. Вони накинудили на
країну нечає хмара сарани й пограбували все
істинне; вони вистріляли і повисилили тисячі
селян, ібоді цілі села; вони створили з найбіль-
шочинного краю на світі — меланхолійну лу-
стеку“.

І до того цей стан тріває не від нині, а вже
понад рік. Ще 27. травня 1932 р. берлінська
„Vossische Zeitung“ принесла першу з довшої
низки статтю свого дописувача Вільма Штайна,
котрий подавав з Одеси, що Україна, україн-
ське селянство, покинуло свої спустошені села
і з сакнами на плечах їде у світ шукати кращої
долі. По довгій і докладній описі своїх вражін
з України Штайн зауважав: „То не сарана, ані
посуха, ані кепський урожай є причиною цього
голоду, але безглузде прискорення колективі-
зації“.

Тоді писав і швайцарський шоленик
„Der Bund“: „Голод та позбавлення селян землі

НЕ ЗАБУДЬТЕ ПРИГАДАТИ СЕБЕ КУПУЮЧИ
ПУБЛИЦІ.

Найдешевша і найуспішніша реклама в нашій
шоленику.

— Про м
Ереж!

Електричні інсталяції

виконує скоро, дешево і на довгидні сплати

УКРАЇНСЬКЕ КОНЦЕСІОНОВАНЕ

ЕЛЕКТРИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ

Лев Надрага

Валова 23., тел. 59-49.

Напрямки світла, ламп і дзвінків численні
50 сотників.

Монтаж антени дахової 5 зол.

Жарівки 110 і 220 Вольт, батареї і електричні матеріали найдешевше у Львові.

му великому просторі земної кулі. Росію, яка прийняла радянський і комуністичний режим, може постигнути нова катастрофа; вона не може зберегти свого стану посідання з даних часів і розпоряджати ним серед умов особливо важких. Розв'язання Радянського Союзу дозволило би самій Росії, зведеним до етнічних кордонів, не тільки на розв'язку трудних внутрішніх проблем, політичних і економічних, але й на створення мирної співпраці з народами, що нахилилися колись під її пануванням.

„Україна після років правильної оборонної війни, після селянських повстань (1918—1922) ставить дальше опір московській навалі. Цей опір не маліє з року на рік і витворює радянській владі великі труднощі. Уряд Української Народньої Республіки, який продовжує на вигнанні свою діяльність, і всі українські партії є переконані, що їхні власні зусилля ведуть до визволення краю. Розуміють одночасно, що їм самим неможливо привернути господарське життя на Україні. Львівська співпраця вільної України з західними державами побажана, а навіть необхідна. Однак треба сказати, що Україна, відділюючись від Московщини, бажає зберегти свою політичну й економічну незалежність, що хоче рішучо зберегти свою єдність бодай в границях теперішньої Радянської України та що всякі спроби нового поділу України, або хочби економічно підпорядкувати її іншій державі, стріляються з однодушним опором українського народу. Хочемо економічної й політичної співпраці з західними державами, але тільки на основі взаємності та визнання нашої незалежності.

„Ваша Експелеція знайде в залученому меморіалі обоснування тез, виложених у цьому письмі. Маю надію, що український погляд вловить Ваша Експелеція та члени конференції, якій Ви проводите, під розвагу“.

Письмо підписав О. Шудьгин.

До письма додано меморіал п. н. „Економічна криза в Радянському Союзі і справа господарської направи на Україні“.

Страйкова революція у Штрасбурзі.

Барикади в місті. — Різанина і стрілянина з поліцією.

ПАРИЖ, 4. 8. ПАТ. Щоби підтримати страйк будівельних робітників у їхній боротьбі за плату штрасбурзькі робітничі організації оголосили загальний страйк. До страйку приступили майже всі робітники й службовці міських та приватних підприємств. Не страйкують поштою і залізничні урядовці. Вчорашнього дня страйк у Штрасбурзі прийняв несподіваний оборот. У вечірніх годинах між робітниками і поліцією прийшло до стрілянини. На біржовій площі відбулося ніч, після страйкарів хотіли дістатися походом у центр міста, а до того не хотіла допустити поліція. Тоді робітники збудували з перевернених самоходів барикади і почали сподіватися стріляти до поліції. З вікна кинено бомбу, яка не експлуодувала. Користуючись темнотою, яка панувала в місті, робітники напали на поліціянтів і різали їх ножами або стріляли з револьверів. Цілу ніч будували в різних сторонах міста барикади, які поліція мусіла раз-у-раз здобувати.

Події в Штрасбурзі преса характеризує вже не як заворушення на страйковому підкладі, але як рід повстання, якого значіння не дається покищо означити. Число ранених покищо не відоме, хоч воно велике.

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ,
ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ
ПРЕСІ.

На допомогу голодним на Радянській Україні.

КОМУНІКАТ Ч. 1.

Тимчасової Управи Комітету Представників Українських Організацій в ЧСР. для допомоги голодним на Україні.

14. VII. ц. р. з ініціатииви Українського Жіночого Союзу в ЧСР. утворився „Тимчасовий Комітет Допомоги Голодним на Україні“, до складу якого ввійшли: пп. Н. Дорошенкова, З. Мірна, М. Феденкова, пп. П. Зленко, В. Філанович. Цей Комітет звернувся з закликом до організованого українського громадянства взяти участь у зборах для встановлення постійного Комітету.

19. VII. відбулися Збори, на які явилися представники 32-х українських організацій.

Збори постановили вважати себе за „Комітет Представників Українських Організацій в ЧСР. для допомоги голодним на Україні“ і виділили зі себе тимчасову Управу в складі: пп. О. Бочковського (голова), В. Гомзинна, І. Мірюго (скарбник), Г. Омелченка, І. Паливоди, С. Русової й М. Феденкової (секретар).

Завданням Тимчасової Управи є:

1. Розширити базу Комітету шляхом приступлення до нього тих організацій (у ЧСР.),

які з тих чи інших (здебільшого технічних) причин не змогли взяти участі у Зборах 19. VII.

2. Підготувати відповідні матеріали, а також і проект програми праці Постійної Управи, що утвориться по скликанні пленуму Комітету, що має статися в якнайскоршому речінні.

3. Рівночасно, з огляду на пильність справи, дати вже тепер ініціативу до утворення подібних Комітетів на еміграції і азігалі в Європі, де є для цього відповідні умовини.

Тимчасова Управа, подаючи про це до відомо широких українських код, ласкаво просить, на випадок повстання подібних Комітетів, доінформувати про це Управу, як також взаємно інформувати себе про хід праці для її координації.

Всі часописи просимо цю оповістку перекладувати.

Голова: О. Бочковський (в. р.)

Секретар: Марія Феденкова (в. р.)

26. VII. 1933 р.

Інтервенція в справі австро-німецьких взаємин.

БЕРЛІН, 4. 8. ПАТ. Німецька преса виступила із запереченням проти повідомлення агенції Райтера про збірний демарш Франції, Англії та Італії в Берліні у зв'язку з протестом австрійською акцією Німеччини. Часописи заперечують, що з німецького боку не зроблено нічого, що можнаб вважати несподіваним неадекватності Австрії або, що булоб суперечним з духом пакту чотирьох. З акції, яку французьке міністерство закордонних справ і Райтер ува-

жають можливою, не обидово собі нічого корисного для німецько-австрійських взаємин, ані для пацифікації середньої Європи — зазначає „Ворзек Цтг“.

„Дайтше Альг. Цтг.“ уважає інтервенцію держав в обороні Австрії недоречною, бо втручання у внутрішні справи не може зорганізувати німецько-австрійських взаємин, навпаки, загострить тільки ситуацію.

—o—

Нема над паперці і тутки „КАЛИНА“.

1973 1-1

Більшовицькі кати.

Букарештська „Наша Річ“ повідомляє: „Минулого тижня ми повідомили про випадок, коли одна родина втікачів перейшла через Дністер у різних місцях. При цьому син був поранений у живіт і відправлений до шпиталю. Показалося, що з утікачами був ще один хлопчик 3-ти років, котрого батьки, переполошені стрілявиною, загубили ще на радянському березі. Про долю нещасної дитини батьки нічого не знають.“

Три дні тому, до нашого берега прибуло хлявими трупа дитини, котрого пограничники витягували з води. Про це зараз-же повідомила поліцію, а ця остання повідомила батька втікача. Пішли до Дністра. Але трупи дитини були змасакровані, що батько вагався признати з цього свого сина. Трупики відвезли до трупарів.

Більшовицькі кати не тільки змасакрували беззахисну дитину, але й трупа її живили в Дністер.

З наших літниць і живців.

ГРЕБЕНІВ.

Зменшена фреквенція. — Які її причини. — Боротьба громадської ради за національне обличчя села. — Гідна постава населення.

Цього року відоме літництво Гребенів, славне своїми чудовими околицями, густими смерковими лісами і хрустально-чистою водою Олпу, має значно меншу фреквенцію літників, як попередніми роками. В минулих роках було тут по три і більше тисяч гостей, в цьому сезоні жало літників не перейшло ще 1.600 душ. Особливо потерпіла фреквенція в пенсіонатах і заведеннях українських, таких як Зелемін, Стахана Воля, п-і Стернюкової, Віалія Моря, заведення п. Шматерів у Зелеминці і ін. В деяких з них нема і третини гостей в порівнянні з попередніми роками. Жидівські і польські пенсіонати у Гребеніві потерпіли під цим оглядом також, але значно менше.

Причини цього явища треба дошукувати не тільки в нинішній кризі, яка відбилась тут і ін. також у зменшенні будівельного року, але й у тихому збоїкоті Гребенова, зокрема його українських установ, польськими чинниками. За притоку до того послужила полякам справа площі під будову костела, яку вони хотіли асигнувати від громадської ради майже за безціну. Справа цієї площі і різні митарства у зв'язку з цим фактом були вже освітлені на сторінках „Діла“ давніше. Нині пригадаємо тільки, що у Гребеніві нема ні одного поляка-автохтона, а костелу заблагословив тут трьом особам: україн-

телеві камінодомів, начальникові стації і почтареві, отже самим зайшлим людям. Ясно, що бідна громада не захотіла робити їм такого презенту, не зважаючи на всякі можливі заходи й натиск з гори. Через те й терпить Гребенів, бо староство заборонило громаді брати від літників вакаційну таксу в сумі 3 зол. (літники платять ц. р. всього по 1 золотому!). Почалася теж лагінка на деяких громадян Гребенова, посилались на людей, як з рога обильності, і всякі шикани. Що більше! Навіть залізничники робить своєрідний натиск на громаду і пускає що-неділі т. зв. бріджовий поїзд тільки до Скольного, хоч і терпить на цьому матеріально. А згадані три польські діти, маючи таку підтримку у владі, поставили на чужій громадській площі вже не тільки фундаменти під будову костела, але й роблять святочне посвячення тих фундаментів у неділю 6. ц. м.!

Не зважаючи на все те, не зважаючи на тяжке положення і велике зубожіння, місцеве населення, яке належить до одного з найсвідоміших і найвідпорніших в повіті, держиться твердо свого і не гадає уступати. Це повинно належно оцінити українське громадянство і по мірі сил подати тому населенню свою помічну руку.

Розстріли на Дністрі продовжуються.

Букарештська „Наша Р'єч“ принесла таку телеграму з Сорок:

Проти Василівців сталася нова трагедія на Дністрі. Група в трох утікачів намагалась переплисти на румунський бік. Радянські пограничники відкрили на них стрілянину з кулеметів. Одного з утікачів ранено. Він утопився у Дністрі. Другий вернувся на радянський беріг, але тут же на березі прострілили його з рушниць більшовицькі пограничники. Третью втікача пошастило дібратися до цього берега, але він був тяжко поранений. Румунські пограничники його підібрали й відправили до лікарні в Липник. Відбувалася вся ця трагедія в день, у 4. години попол.

Більшовицькі звірства на Дністрі.

Букарештська „Наша Р'єч“ принесла дві телефонограми з Оргеїва. Перша з них повідомляє:

Коло прикордонного пункту Азора намагався вночі переправитися на румунський беріг один утікач. Радянська сторожа відкрила на нього стрілянину. Румунська сторожа відповіла на цю стрілянину. Раненого втікача відібрали вже на румунському боці й зараз же відправили до лікарні в Оргеїв. Не приходячи до пам'яті, нещасний помер. Підчас стрілянини був забитий один радянський пограничник.

Друга телефонограма повідомляє:

Коло прикордонного пункту Типова радянська сторожа зауважила втікача, що переправлявся на румунський беріг й відкрила на нього шалену стрілянину. Не зважаючи на те, що втікач був поранений, він всеж таки переправився через Дністер. Раненого відправили до лікарні в Оргеїв. Це Кость Осадевич, 25-ти років.

В дністрянській смузі смерті.

Букарештська газета „Наша Р'єч“ (ч. 177) в нотатці під наголовком „Драма на Дністрі“ повідомляє:

Жахлива драма розігралася на Дністрі проти сектора Роскаєць-Нуркари. Чотири втікачі, за котрими гналася більшовицька кіннота, кинулись до Дністра, намагаючись переплисти на румунський беріг і таким чином врятуватися від погоні. Радянські пограничники відкрили на них стрілянину й забили всіх чотирьох. Трупи їх пішли на дно.

Ще одно самогубство в Москві

ПАРИЖ, 4. 8. ПАТ. „Ле Журналь“ довідується з Москви, що б. голова ради народних комісарів Сирцов пробував відобрати собі життя в участі у змові проти Сталіна. Його перекладали до шпиталю, де стан його задовольно поправився.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Щоб не бачити і не чути!...

(З приводу смерті Миколи Стронського, сотника УСО і воєнного радянського консуляту.)

Ех, Миколо, Друже наш добрий, щирий і незабутній, ідеалісте непоправний жалю нам за Тобою. Нам — впачить усім, хто разом з Тобою вийшов у 1914 р. без примусу, навіть без памови на нерівний бік з москалями.

Тоді ми всі і Ти з нами були приготовані втупити на полі, де під Головецьком, Потуторами чи Соеновом, і від ворожої кулі, але не на Погуляниці і з власної руки.

Ех, не в добром Тобі було, коли Ти в чудовий літній ранок вийшов за місто і авернув холодне дуло револьвера в розпалене чоло. Скільки непереспаних ночей, скільки перемучених днів — ваки Ти рішився на останню дошку рятунку. Рятунку своєї честі і честі Усусуса.

Так так Миколо! Усусуси, Сам пам'ятаєш, не вміли араджувати, не вміли гнутися в чотири погібелі. Тому стільки їх поломала воєнна буря, а так мало їх вігнула.

Тебе не вігнула ні воєнна буря, ні пововенна негода. Хотіла отсе, а Ти не дався і — впав.

Був би, Миколо, не впав, колиб був не стояв заанадодинцем, а ми — Твої друзі — оподалік. Не добачили навіть, що хитався...

Ганді відмовив послуху.

ПУНА, 4. 8. ПАТ. Ганді випустили сьогодні вранці з в'язниці. Однак незабаром його знову арештовують, бо відмовив послуху, щоби лишитися в Пуні і не мішатися до політичних справ. Ганді надіється, що буде засуджений на два роки в'язниці.

Вільна еміграція студентів до Америки.

ВАШИНГТОН, 4. 8. ПАТ. Секретарка департаменту праці Перкінс знесла розпорядок, виданий своїм попередником, що забороняє закордонним студентам, які перебувають на студіях в Америці, зарібкову працю. Пані Перкінс дозволила теж студентам приїздити поза квотою, що досі було заборонене.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

О. Д-Р ІВАН ФІГОЛЬ,

дійсний член Митроп. Консисторії, професор Богосл. Академії у Львові, член Богословського Наукового Т-ва, довголітній гімназійний катехит, помер у Львові після довгої і важкої недуги дня 3. серпня ц. р. у 53. р. життя. Похорони Покійного відбудуться в суботу 5. ц. м. в год. 5. попол. з каплиці Анатомії на Личаківське кладовище. В. Й. П.

З приводу смерті о. д-ра Івана Фіголя члени Учительського Збору й учні Академічної Гімназії, які перебувають у Львові, зберуться дня 5. серпня ц. р. точно в 11-й год. передполуднем на розі вул. Гавзнера і Личаківської, щоб узяти участь у похоронах. Замість оповісток і вінка Дирекція й Учительський Збір складають 10 зол. на Рідну Школу і 20 зол. на алогу молоді.

Дирекція Академічної Гімназії у Львові.

НОВИНКИ

— Робітня футер Юліана Гаушевського, Львів, вул. Коперника 16. П. пов. Тел. 54-46.

— Магазин постелі Р. Дмала, Львів, Хорушина 5, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 34-50

— Відома кравецька робітня Михайла Стеня при вул. Зелений 31 перенесена на вул. Ягайлонську ч. 24. Чемно прошу не омийнате свого. 4-4

— Храмове свято у Кривчицах. В підлявському селі Кривчицах (парохія Знесіння) відбудеться в неділю 6. ц. м. храмове свято св. пророка Ілії. Того дня буде там відправлена під недавно відновленою церквою торжественна Служба Божа, що зачнеється в год. 10 рано. По Сл. Божій проповідь, водосвяття й обхід довкола церкви. Співатиме хор ради. Купчинського. Сподіємось, що львівське українське громадянство явиться численно на те свято до Кривич (від личаківського двірця 15 хвилин ходу), аби підтримати на душі горітку тамошніх українців та оглянути з кожного погляду цікаву й оригінальну кривичанську церкву.

— Другий сезон у Черчі добігає кінця. Погода, що в останніх часах так дописує, надолужила бодай частини тим, які залишилися ще зі слотливого чернця. Тепер напливають гості серпневі. Вони захоплять ще половину літнього

Нехай собі хто що хоче випикує, нехай як хоче оправдує Твою смерть — я і ми знаємо, що Ти довше жити не міг.

Іменно Ти і іменно там, де жив.

Тиж стояв при вікні, а якого бачив не одне таке, чого з нашого вікна не видно. Тиж слухав розмов, яких наші вуха не почують. І тому Ти приймав у серце оторав більше палючих новіт як ми і тому Ти сто раз скорше зруйнував серце як ми.

Я і ми знаємо, Миколо, Твій характер і Твоє серце. Тому ніхто з нас Тобі злого слова не сказав, ніхто навіть Тобі за але не брав, що Ти не тут, а там...

Бо вірили ми, що Ти з переконання, з найсвятіших почувань, а жадни добра для рідної Землі. Не тільки вірили, — напевно знали!...

А Ти ніколи нас не переконував, але я ніколи не зрадився з тим, що в Тобі пекельний огонь горить, що сумів як тигр душу шматув, що серце Твоє кровавить тяжко і все.

Ми розуміємо Тебе! Все, а що Ти вірив — розвіялось як серпанок ранішньої мряки, а з міцді, де Ти в уяві соняшні палати будував — побачив 10 мільйонів жертв голодової смерті і 30 мільйонів кандидатів на смерть.

А над тим усім, аловіщу тінь Петра Великого.

Галактіон Чіпка.

Оранжада і цитринада в новім виді!

В часі спеки, людський організм уживає велику силу, часто й шкідливих напиктів. ОРАНЖАДА І ЦИТРИНАДА в чоколаді — остання, сезонна новість „БРАНКИ“ відсвіжує і зміцнює організм, та не обтяжує організму непотрібним ба-125 ластом, бодай води. 1-1

го сезону, бо від 15. серпня починається вже сезон третій, по знижених цінах — сезон для смеритів, свещеників, господарів, приватних урядовців і всіх незв'язаних вакаційними фєрїями, зокрема школою. В цьому році третій сезон треватиме аж до першого жовтня, з огляду на спізнєні жинива. Згадуючи про Черче, треба підчеркнути, що живеш цей, не зважаючи на цю горічку погану азуру, має багато щастя. Напли лікуванців, які шукали затишного прїблизня підчас слоти, був великий, а своєрідна, незвична атмосфера мала неменший вплив на лікувальні досягнення, як купелі та цілющі води. Та не тільки немичі стягались до Черча. Зїздили туди і здорові для розривок і принагідних імпрез. Під неділі і свята відбувалися в живці всякі концерти відомих наших соалістів та хорів. Милою несподіванкою для бувальців Черча був „Вечір настрою“ у мін. неділю, уладжений заходами самих лікуванців, у якому приймали участь крім членів управи живця наш відомий композитор д-р Н. Нижанківський, арп. Леся Кривіцька і д-р А. Книжинський, автор скечу з черчанського життя та здатний партнер п-ї Кривіцької. Приязні на тому вечорі наші журналісти, літ. критики та музики, мило зазкочені тією несподіванкою, висловлювали побажання, щоби на майбутнє такі імпрези могли перемінитись у постійну сезонну сценку, що уможливилаб нашим хорим артистам прожиток у живці, а гостям дійсно симпатичну розривку. На цю неділю, 6. 8., заповіджений концерт артиста закордонних сцен, оперового співака З. Дольницького. Концертом тим зацікавлені не лише гості-лікуванці, але й ближча й дальша околиця. Великий попит за білетами дає запорук, що сая буде переповнена, як і на всіх інших імпрезах. — Лікуванець.

— Українка. „Курєр Станіславовскі“ помістив у кількох останніх числах цікаві репортажі з Гуцульщини п. Н. А. („Найденний чобіт“ ч. 806, „Олекса Добош“ ч. 807—808).

— Будують „Дом Людови“ в Яремчі. „Курєр Станіславовскі“ повідомляє, що польські товариства в Яремчі (Т. Ш. Л., Стислєц, пожарничя сторожа й ін.) приступають у найближчому часі до будови „Дому Людового“, в якому найшли би приміщення всі ті товариства. Площу під будову має дарувати місцева громадська рада. Інїціатори будови задумали анбудувати в тому домі велику саяу, в якій будуть відбуватися також всі більші імпрези для літників.

— Нумеровані школи. На основі розпорядку міністерства освіти призначено між іншими 3-класовій торговельній школі т-ва „Просвіта“ у Львові число 212 і фаховій жіночій школі Васильянок у Львові число 183.

— Тільки ще один тиждень буде тревати по-сезонно продава до зниження цін. Коришайте ще з нагоди дешевого купна поки час.

Дель Ка

— Страйк львівських цеголинників скінчився. Після 3-днівних переговорів між робітниками і підприємствами. Обидві сторони підписали компромісову угоду.

— Львівська хроніка. Гр. Білавецького засуджено на 4 роки за шпигунство. — З рук Яніни Пихової, уряднички команди міста, виврали на дул. Тарновського якийсь злодійчук торбинку з грішми та документами.

— Жертва пожежі. В загороді Михайла Коханського в Накваші пов. Броди вибухла вночі пожежа. У вогні знайшов смерть 19-літній Влад Коханський, що спав у stodolі і не зміг вирятуватися.

— Самогубство при допомозі радія. Господар Йосиф Боручський в селі Грушницях пов. Серада терпів на нервовий розстрій і тому рішив розпрощатися з життям. В часі бурі обвинував радіо антену довкола свого тіла і пустив її в землю. Незабаром справді ударив грим і спав по антені, спаливши Боручського на вугіль.

— За образу поліції. Перед окружним судом у Вадовичах відбулася розправа проти д-ра Йосифа Путка, б. соймового донесення проти команданта державної поліції Станкевича. Суд признав Путка винним переступства з § 143 к. з. і засудив на 6 місяців в'язниці і втрату громадянських прав на три роки.

— Протижидівські заворушення перед судом. У Вадовичах скінчився великий судовий процес винуватців протижидівських пологів у Райні і Милівці. Головний обвинувачений ем. проф. Гімм. Ференс дістав 3 роки в'язниці, тринадцять обвинувачених по кілька місяців до 2 років. Дванадцятьох увільнено. Із засуджених тільки дванадцятьом припинено виконання кари на 3 роки.

— Незвичайна кривава трагедія розігралася у Валівці під Познанем. Міський ревізор Йо-

сиф Гадиняк попав у процес з бавшою своєю любовою Євгенією Осовською, яка доходила своїх матеріальних претенсій судовою дорогою. З наказу суду в його мешканні явився коморник Пшестальський з апікантом Скопком і пор. Мікурдою, братом Осовської. Вони завантажили річи Осовської, що находилися в мешканні Гадиняка, на самохід. Коли хотіли відхати, Гадиняк почав стоїяти до них з револьвера. Коморника Пшестальського і апіканта Скопка ранив тяжко, так що ледви чи будуть жити. Тяжко ранений поручик Мікурда вмер по дорозі до шпиталю. Після чого Гадиняк забарикадувався в мешканні і двома стрілами відобрав собі життя. Справою занялася поліція й судова влада.

Дописи.

Львівщина.

Діточий садок у Зашкові. Вже другий місяць веде Кружок „Р. Ш.“ а Зашкові а доміви читальні „Просвіти“ діточий садок, до якого ходять понад 30 дітей. Батьки дітей і самі діти з ведення садка вповні задоволені.

Фестин у Зашкові. В неділю 23. м. м. відбувся у Зашкові владний український фестин, на який прибуло багато молоді із сусідніх сіл. Атракцією фестину були національні танці, виведені Лутовиками й Луговичками з Гряди, що подобалися всім присутнім, які їх горничо оплескували. Крім цього були перегони в мілках, фантова лотерія і всілякі товариські забави.

Язвю підльвівських сіл. Найбільшою язвою підльвівських сіл є безчисленні крадіжки, від яких терплять не тільки багаті, але навіть зовсім бідні селяни. Злодії рекрутуються переважно з тої молоді, яка не належить до ніяких українських організацій і ходить „самопас“. Пособляє тим крадіжкам обставина, що молоді з підльвівських сіл не находить нині у Львові тих

заробітків, які мала до-нездана, а також факт, що злодії приховують чи пізніше винаходять таку уяву, що це одне з найсильніших сіл у Львівщині, звідки посилає в гніздо злодія, які мають право знати мало не що хоча. Кожна крадіжка для багатьох бо поліція злодія не викриває, хоч постерує і в

Одиноке у Львові авторизоване представництво
FORD — MOTOR — COMPANY

ФІРМА „ВЕКАТЕ“ СКА 3 А. І.

вул. Зиблікевича 13., тел. 95-01.

порукає

Самоходи „Ford“ 4-ро і 8-мо циліндрів по цінах значно знижених.

Оригінальні заміни частин

Ремонтні вартості

Стандартної обслуговування

Стандартної бензину і смаків

Поручення з провінції полагоджуються відворотно. — Ремонти полагоджуються швидко і дешево.

сці. Зухвалість злодія дійшла до того, що перед його тяжкими вломився до місцеві кооперативи, яку обікрали на 1.300 золотих. А треба знати, що місцева кооператива віддалений від постеруку не більш, як 150 метрів. І та крадіжка булаб перейшла безкарно, як не селяни, яким наразі було вже того за багато, так селяни вислідили місцевих злодія і всіляк ще міцніше вкраденого товару на 700 зол. З годованих злодія зловлено одного, а решта покищо скривається. А крім, на жаль, самі зашківські хлопці, які, замість організуватися в „Луг“, як це є в Гряді, Рокиті, Бірці, Зарудіях і інших сусідніх селах, організуються у місцеві банди, які стали страшною язвою і погрозой цілого села.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Мський Театр.
Субота, 5. серпня год. 8 веч. „Роман“.
Останній раз.

Театр Різнонародностей.
Театр нечиний з причини фари.

Кіна.

АДРІА: „Розбійники на пустині“.
АПОЛЬО: „Вбивство над ранком“.
АТЛАНТИК нечиний до 15. серпня п. р.
КАСІНО: „В подружній неволі“.
КОПЕРНИК: „Темний дім“.
МАРУСЕНЬКА: „Темний дім“.
МІРАЖ: „Бічна вулиця“.
МУЗА: „Пісня диліка“.
ПАЛІС: „Моя дружина — авантюристка“.
ПАН: „Чоловік малпа“.
ПАСАЖ: „Ізідор без голови“.
СТИЛЕВЕ нечиний з приводу реконструкції.
ХИМЕРА: „Жінка без майбутності“.
УТІХА: „Дівча з гір“ та „Ревія“.

Закордонне радіо.

Субота, 5. серпня 1933.
Бері (265,4) 20.30 Симфонічний концерт;
Штрасбург (345,2) 17.15 Концерт солістів; Ляйпциг (359,6) 20.00 Веселий вечір;
Рим (441,2) 20.45 Концерт; Рига (525) 19.30 Симфонічний концерт; Харків (937,5) 19.30 Музика; 9.30, 13.30, 15.00, 16.20, 19.30 Концерт; Давентрі (1554,4) 20.00 Радіокабаре; Париж (1724,1) 20.30 Оперетка.

Неділя, 6. серпня 1933.

Мілан (331,4) 20.30 „Дон Жуан“ опера; Штутгарт (360,6) 16.00 Опера; Прага (458,6) 21.00 Концерт; Відень (518,1) 11.30 Симфонічний концерт; 20.30 „Стабат Mater“; Будапешт (550,5) Оперетка; Харків (937,5) 9.00, 18.00 Музика; 13.50, 15.00, 19.00 Концерт; 16.30 Грамофон; Давентрі (1554,4) 21.05 Камеральний концерт; Гільверзум (1875) Концерт.

Львівське радіо.

Субота, 5. серпня 1933.
7.00—7.55 Ран. програма; 12.05—13.40, 16.00, 19.00, 19.40, 21.30 Трансмісія з Варшави; 14.55, 15.15, 21.15 Грамофон; 15.10 Сільва рерум; 15.25 Господарський комунікат; 16.35 Збіжжя біржа; 19.20 Веселля.

Неділя, 6. серпня 1933.

10.00, 12.10, 14.10, 15.05, 16.55, 19.00, 19.40 Трансмісія з Варшави; 13.45, 18.30 Трансмісія з Катовиць; 14.25 Метеорологічний комунікат; 14.30, 22.45 Трансмісія з Кракова; 19.20 Грамофон; 21.30 „На веселі львівських хвилюнь“; 22.25 Спортивні вісти; 22.45 Танцюва музика.

БІРЖА.

ЗБІЖЕ.

За 100 кг. льоко ст. над парітас 200 км. Ціни ринк	ЗОЛОТІ	
	від	до
Пшениця двірська	28—	28.50
Пшениця збірна	27—	27.50
Жито одноклас	18—	18.25
Жито збірне	17.50	17.75
Ячмінь двір. одноклас	13—	13.50
Ячмінь на млино	12—	12.50
Овес галицький	11—	11.50
Овес замковий	10—	10.50
Овес збірний	8.50	9—
Кукурудза краєва	17—	18—
Бараболя промисл.	9.50	3—
Фасоля біла	18—	20—
Фасоля колірова	13—	14.50
Фасоля краса (з мішк.)	16—	16—
Горох піс-Вікторія	27—	29—
Горох польовий	20—	22.50
Бобик	10—	10.50
Вика чорна	9.50	10—
Вика сіра	8—	8.50
Сіно солодке прасов.	6.50	7—
Сіно солодке прасоване	4.50	5—
Гречка	13.50	14—
Льон	38—	40—
Лубін синій	8.75	9.25
Вісіаки житні	6—	6.25
Вісіаки пшеничні	8.25	8.50
Пшоно	28—	29—
Просо краєве	28—	29—
Макухи львівські	17—	18—
Конюшина черв. за	55—	60—
Мак синій	180—	190—
Мак синій	160—	170—

100 кг. льоко Львів	від до	
	від	до
Пшениця двірська	9.50	10—
Пшениця збірна	27.50	28—
Жито одноклас	20—	20.25
Жито збірне	19.50	19.75
Ячмінь на млино	13.50	13.75
Овес двірський	12.50	13—
Овес двірський замков.	11.50	12—
Овес збірний	10—	10.50
Мука пшени. люксусова	59.60	60—
Мука пшени. 65 проц.	55.50	56—
Мука житня тин уряд.	55.50	56—
Вісіаки житні	6.25	6.50
Вісіаки пшеничні	9—	9—
Крупа ячмінна грубіша	28—	30—
Пшоно ч. 1	38—	40—
Пеніак ч. 10	28—	30.50
Сіно солодке кр. пр.	7.50	8—

ДОЛЯР.

У вівторок, 4. серпня Філія Польського Банку у Львові устїнила курс долара на 6.50 зол. На чорній біржі плачено по 6.60 зол. за долар. Тенденція знижувалася.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам днів 4. 8: На масло з привозу вишукуючої тенденції ціни не ставимо. Молоко 17 сот, сметана 90 сот, яєця 2.60 зол. за кошу. Тенденція на масло вишукуюча, на молоко слаба, на сметану і яєця удержана.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає.

Українська Бурса ім. о. А. Качали в Тернополі приймає учнів на шк. рік 1933/34 за місячною оплатою 38 зол., яку можна частинно виплачувати також харчовими продуктами. Зголошення в справу прийняття до Бурси приймає — найдає до 15. серпня п. р. — проф. П. Дяків, Тернопіль, вул. Качали 13. 126 1-1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

МОРЕЛІ ВИБІРНІ 15 золотих, МОРЕЛІ ДИЧКИ 11 золотих, п'ятикласе опікування, оплачено за післяплатою висилає „Сахарович“, Заїщики. 95 7-10

ХТО зі студентів університету оженився з 27-літньою учителькою (вонач матеріально забезпечена), хай шле оголошення до Адміністрації під „Ліж“. 131 1-2

КОТРИЯ з лавів на відповідним приватним або державним становищі задожить родинне огнище з чесною, господарською учительською. Зголошення прошу слати до 14-го серпня до Адміністрації „Міра“. 132 1-1

МАГАЗИНЕРА з кавією і практикою пошукує від зарар укр. установа у Львові. Зголошення з референціями до Адм. під „Магазинер“. 127 1-1

ПОКОЮ з харчем для трьох учеників шукаю. Зголошення з усілякими негайно слати. Урава школи в Ячміні, п. Ячміні. 128 1-2

МАШИНУ до писання українсько-польськ., майже нову, окажно продати. Склад машин, Савацького 2. 124 1-2

КАМЕНИЦЯ з городом і фронтом парцелю 315 сажнів при трамваї, має не мешкання, 2050 доларів до 15 м. доплата 21.500 золотих — Ігнат, Курна 24. 121 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО
Спогади І. II. і III. часть
Ціна 8— золотих — без пересилки.

Зол. 12— медалік Матері Божої
14 - каратове золото
тільки у Б. Гринберга, вул. Сикстулська 1

ШТУЧНІ ВОГНІ

огородини, верандові, кончасті, бенгальські раці і ракети, прилади освітлювання для залізничних, фільмових робітників і воєн. сторони. ПЕТАРДИ, ДИМНІ СВИЧКИ, ПОХІДНІ ДЛЯ Л. О. П. П. Матеріали до чимовання полк бети — поручає новосоставна — Робітня пиротехнічних приладів „Pyroart“
Львів, СВЕНТОКШІСКА Ч. 28 —
Телефон: 95-74, 14-83. Конто ПКО Львів ч. 501-328.
П. Т. Відборчим гуртом, уділеною робат. Ціники і офerti висилаємо на бажання. — Пошукуюмо наступників по містах. 1-6

АЛЬФОНС ДОД
МАЦІЦЬКИЙ
Переклад із французької мови М. Рудницького. — Ціна 3— зол. з пош. пересилкою 4— зол.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 шпальти текстів і 8 шпальт оголошень.

1 км. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	в зол.	Дрібні оголошення від слова:		Остання сторінка 1/1	в зол.
		матримоніальні пошуки, продаж, виписки і т. п.	шукаючі праці		
1	0.15	0.15	0.10	1/2	200—
1	0.40	0.10	0.08	1/4	110—
1	0.48	0.08	0.06	1/8	60—
1	0.55	0.06	0.04	1/16	30—

Текстові сторінки 50 проц. дорожче.

За редакцію відповідає Олександр Костик. Видає Видавництво „Діло“. 2 друкарні Вил. Сілівки „Діло“. Львів. Ринку 10.